

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7C/96/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514205009
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:8514205009.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou, v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. E., v konaní o zaplatenie 7.920,38 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči (pôvodne žalovanému v 1. rade) E. B. a žalovanej A. B. zaplatenia sumy 7.920,38 s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako veriteľ uzatvoril dňa 25.7.2007 s dlžníkmi E. B. a A. B. zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol menovaným peňažné prostriedky. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 27.6.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca pohľadávku voči E. B. a A. B. žalobcovi. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 10.398,68 eur, ktorá pozostávala z istiny 9.112,18 eur, riadneho úroku 779,22 eur, úroku z omeškania 480,37 eur a ostatného príslušenstva 26,91 eur. Podľa zmluvy postupca poskytol vyššie menovaným úver vo výške 6.638,78 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 96,59 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci. Dlžníci odo dňa postúpenia pohľadávky do dňa podania žaloby neuhradili žiadnu sumu. S poukazom na uvedené sa žalobca domáha svojho nároku touto podanou žalobou.

2. Súd doručil žalobu žalovanej A. B. spolu s výzvou, aby sa vyjadrila k žalobe v lehote 15 dní odo dňa doručenia žaloby. Súdna zásielka bola doručená žalovanej dňa 12.3.2015, žalovaná k žalobe nepodala žiadne vyjadrenie. Dlžníkovi E. B. (pôvodne žalovanému v 1. rade) sa súdnu zásielku nepodarilo doručiť a súdu sa nepodarilo zistiť ani adresu jeho aktuálneho pobytu, preto mu súd uznesením zo dňa 22.6.2015 ustanovil opatrovníka, žalovanú A. B., ktorej bola, ako opatrovníčke E. B., doručená žaloba a výzva na vyjadrenie sa k nej. Súdna zásielka bola opatrovníčke A. B. doručená dňa 20.8.2015, táto na výzvu súdu nereagovala, k žalobe sa nevyjadrila.

3. Následne súd nariadil pojednávanie na deň 10.12.2015. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že z dôvodu, že na dlžníka E. B. (v tom čase žalovaného v 1. rade) bol vyhlásený konkurz, žalobca žiada vo vzťahu k tomuto účastníkovi konanie prerušiť. Po tom, čo súd oboznámil výsledky prípravy na pojednávanie právny zástupca žalobcu uviedol, že doručia súdu výzvy, ktoré boli doručované

žalovanej a čo sa týka samotného postúpenia pohľadávky, splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách doručia súdu a ich tvrdenia podporia rozhodnutiami slovenských súdov.

4. Vo vyjadrení zo dňa 28.7.2016 žalobca v prvom rade poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky spolu s podacími hárkami, preukazujúcimi odoslanie týchto písomností žalovanému, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z týchto oznámení vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Žalobca zastáva názor, že aktívnu legitímáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky. K vyjadreniu pripojil výzvu jeho právneho predchodcu Slovenskej sporiteľne, a.s., adresovanej E. B., platobnú históriu a tabuľku započítania súm uhradených dlžníkmi na istinu a úrok.

5. Následne súd v liste zo dňa 10.6.2019, s poukazom na zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, vyzval žalobcu v zmysle § 138 CSP, aby oznámil súdu, či trvá na podanej žalobe alebo ju berie späť. Žalobca reagoval na výzvu súdu podaním zo dňa 5.8.2019. Vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky a ustanoveniu § 92 ods. 8 ZoB poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 2.5.2017 sp. zn. 19Co/2/2016, podporne aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/511/2015 zo dňa 9.12.2015 a ďalšie rozhodnutia všeobecných súdov SR. Ďalej žalobca poukázal na výzvu zo dňa 23.2.2009, ktorou pôvodný veriteľ upozornil žalovaného (E. B., pozn. súdu) na omeškanie s hradením pohľadávky a vyzval ho na jej dohradenie. Podľa názoru žalobcu, zo znenia ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a následne predostrel výklad ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB. V závere vyjadrenia zaujal stanovisko k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, pričom poukázal na to, že dlžníci sa dostali do omeškania, uvedené termíny neplnili a právnemu predchodcovi žalobcu tým vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Právny predchodca žalobcu toto svoje oprávnenie nevyužil, pričom mimoriadnu splatnosť vyhlásil žalobca a toto podaním zo dňa 16.7.2012 a 18.7.2012. Záverom uviedol, že ďalej trvá na podanej žalobe a navrhuje, aby jej súd v plnom rozsahu vyhovel.

6. Vzhľadom na to, že po začatí súdneho konania bol na majetok dlžníka E. B. (pôvodne žalovaného v 1. rade) vyhlásený cezhraničný konkurz a rozhodnutím Okresného súdu Rosenheim sp. zn. 605 IN 255/15 zo dňa 21.3.2022 bol menovaný oddĺžený, tunajší súd uznesením č. k. 7C/96/2015-215 zo dňa 10.5.2023 v spojení s opravným uznesením č.k. 7C/96/2015-223 zo dňa 23.6.2023 konanie voči tomuto dlžníkovi – E. B. zastavil a žiadnej z týchto strán náhradu trov konania nepriznal.

7. Následne súd nariadil pojednávanie na deň 22.8.2023. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní poukázala na skutočnosti uvedené v žalobe a v písomných vyjadreniach žalobcu. Podľa jej názoru žaloba bola podaná dôvodne, má za to, že žalobca svoj nárok dostatočne preukázal predloženými listinnými dôkazmi a preto žiadala, aby súd žalobe vyhovel. Právny zástupca žalovanej s poukazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách uviedol, že má za to, že žalobca nie je osobou aktívne legitimovanou na uplatnenie tohto nároku, a preto navrhol, aby žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá.

8. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

9. Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., označený v zmluve ako „banka“ dňa 25.7.2007 uzavrel s E. B. a A. B. ako dlžníkmi zmluvu o splátkovom úvere (č.l. 3), na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 200.000,- eur (druh úveru: bezúčelový spotrebný úver), s tým, že zmluvné strany si dohodli počet splátok: 120, výšku mesačnej splátky: 2.910,- Sk, ročná úroková sadzba: premenlivá, 11,75 % p. a. v deň uzatvorenia úverovej zmluvy.

10. Z výzvy zo dňa 23.2.2009 (č.l. 149) právneho predchodcu žalobcu – Slovenská sporiteľňa, a.s. súd zistil, že právny predchodca žalobcu oznámil dlžníkovi E. B., že splácanie predmetnej pohľadávky je v omeškaní ku dňu 31.1.2009 o výške 385,- eur s príslušenstvom a vyzval ho, aby dlžnú sumu uhradil najneskôr do 10 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň ho upovedomil o tom, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v stanovenej lehote Slovenská sporiteľňa, a.s. pristúpi k zvereniu vymáhania predmetnej pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe.

11. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.6.2012 (č.l. 22 a nasl.) plynie, že postupca - Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpil pohľadávku voči E. B. a A. B. žalobcovi (postupníkovi – EOS KSI Slovensko, s.r.o.). Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok SLSP zo dňa 28.6.2012 (č.l. 31) vyplýva, že pohľadávka ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 10.398,68 eur, ktorá pozostávala z istiny 9.112,18 eur a z príslušenstva pohľadávky v sume 1.286,50 eur.

12. Z listiny označenej ako „Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ súd zistil, že žalobca zaslal uvedenú listinu žalovanej, v ktorej vzhľadom na to, že bola porušená zmluvná povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, oznámil žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 16.7.2012 a žiadal o okamžité uhradenie dlžnej čiastky najneskôr do 26.7.2012. Z podacieho hárku zo dňa 17.7.2012 je zrejmé, že v ten istý dňa žalobca odoslal uvedené oznámenie žalovanej na adresu jej trvalého bydliska.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 524 ods. 1 OZ účinného ku dňu 27.6.2012 (ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

20. Podľa § 524 ods. 2 OZ účinného ku dňu 27.6.2012 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného ku dňu 27.6.2012 ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže

postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Právne posúdenie veci:

22. V prejednávanom prípade nie je sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 25.7.2007 je spotrebiteľskou zmluvou a teda zmluvný vzťah medzi sporovými stranami má spotrebiteľský charakter. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné skúmať, či práva a povinnosti zmluvných strán nie sú v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a to najmä § 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv, ako aj s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch.

23. Súd sa však v prvom rade vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy.

24. V danom prípade ide o právo vyplývajúce zo zmluvy o úvere poskytnutého bankou, ktoré bolo postúpené tretej osobe. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanom prípade je primárne zásadná skutočnosť (ktorú nemožno opomíňať), že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími, zo Zákona o bankách vyplývajúcimi, skutočnosťami (zákonnými podmienkami) platného postúpenia pohľadávky z úveru je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko Zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tie isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta zák. č. 483/2001 Z.Z.), aby nedošlo k jeho porušeniu.

25. Inými slovami povedané, v ustanovení § 92 ods. 8 ZoB sú upravené základné podmienky pre možnosť banky postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, ktoré musia byť splnené, aby banka mohla pohľadávku postúpiť inému subjektu. V opačnom prípade banka postupuje pohľadávku v rozpore s právnou úpravou, čo spôsobuje jej neplatnosť a má to za následok aj nedostatok aktívnej legitímácie postupníka. Písomná výzva banky na úhradu peňažného záväzku dlžníka v zmysle § 92 ods. 8 ZoB je jednou z obligatórnych podmienok pre postúpenie pohľadávky banky inému. Táto výzva má slúžiť ako posledná možnosť pre dlžníka na odvrátenie postúpenia pohľadávky a zotrvanie v právnom vzťahu s bankou.

26. V prejednáwanej veci súd nemal preukázané splnenie tejto podmienky - existenciu písomnej výzvy (teda vyhotovenie a ani odoslanie) žalovanej A. B., ktorou by právny predchodca žalobcu – banka Slovenská sporiteľňa a.s., vyzvala žalovanú na úhradu peňažného záväzku pred jeho postúpením žalobcovi. Žalobca totižto v tomto konaní predložil len výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 23.2.2009, vyhotovenú jeho právnym predchodcom (Slovenská sporiteľňa, a.s.), ktorá bola adresovaná dlžníkovi E. B.. Vo vzťahu k žalovanej A. B. žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca – banka pred postúpením pohľadávky takúto výzvu odoslal aj žalovanej A. B., avšak žalobca v podstate ani netvrdil, že by výzva na úhradu dlžnej sumy pred postúpením pohľadávky bola zaslaná aj žalovanej.

27. Súd teda nemal preukázané splnenie jednej z obligatórnych podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách na platné postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní - doručenie písomnej výzvy banky pred jej postúpením inému subjektu. Vzhľadom na to, že žalobca a ani jeho právny predchodca nijakým spôsobom nepreukázali splnenie tejto základnej podmienky, možno konštatovať, že uvedená podmienka (písomná výzva) pre platné postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách nebola splnená.

28. Vzhľadom na uvedené teda možno konštatovať, že predmetná pohľadávka nebola zo strany právneho predchodcu žalobcu platne postúpená, a to má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

29. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy už spomínaného ust. § 92 ods. 8

Zákona o bankách sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. V opačnom prípade banka postupuje pohľadávku v rozpore s právnou úpravou, čo spôsobuje jej neplatnosť a má to za následok nedostatok aktívnej legitimácie postupníka.

30. Navyše súd po oboznámení sa s obsahom spisu, vychádzajúc z ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky by bolo neplatné aj z dôvodu, že v čase jej postúpenia pohľadáva voči žalovanej ešte nebola splatná. Súd tento svoj názor opiera o právnu vetu vyslovenú v judikáte Najvyššieho súdu SR, ktorý bol zverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 ako rozhodnutie č. 4, v ktorom Najvyšší súd SR vyslovil, že: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení do 31. decembra 2016 oprávňovalo banku postúpiť tretej osobe len pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná.“ (bližšie vid': rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020 – Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021), pričom v ďalšom súd už len odkazuje na podrobné dôvody uvedené v označenom rozsudku Najvyššieho súdu SR.

31. V prejednávanej veci teda dospel súd k záveru, že žalobca napriek poučeniu o dôkaznej povinnosti a viacerým výzvam súdu na preukázanie splnenia podmienok stanovených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách (terajšia znalosť procesného predpisu upravujúceho civilný proces sa aj predpokladá, najmä ak žalobca je zastúpený advokátom) neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu dôvodnosti žalobou uplatneného nároku, a čo je najdôležitejšie, neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu svojej aktívnej hmotnoprávnej legitimácie.

32. Pre nepreukázanie podmienok uvedených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemôže mať súd za to, že postúpenie pohľadávky voči žalovanej je účinné. Vzhľadom na uvedené, vo vzťahu k žalovanej nemôže byť postúpenie pohľadávky v tomto štádiu (bez preukázania splnenia zákonných podmienok) platným právnym úkonom pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pričom dochádza k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, v dôsledku čoho žalobca nemôže byť nositeľom tvrdeného hmotného práva vyplývajúceho z predložených listinných dôkazov, t.j. nemá preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu. Na tomto mieste súd opätovne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, zverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 a v podrobnostiach naň odkazuje. S poukazom na uvedené má súd za to, že sa neodklonil od rozhodovacej praxe súdov, keďže žalobca síce poukázal na viaceré súdne rozhodnutia, avšak poväčšine ide o skoršie rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré sú už prekonané novšou judikatúrou a v podstate už ustálenou súdnou praxou, zjednotenou právnymi výkladmi a stanoviskami najvyšších súdnych autorít.

33. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Pre uvedené dôvody sa súd nestotožnil s argumentáciou žalobcu v konaní. Rovnako sa súd ďalej nezaoberal dôvodnosťou nároku ako takého (vo vzťahu k náležitostiam zmluvy o úvere, resp. neprijateľnosti podmienok v nej zakotvených, premlčania uplatneného nároku a pod.).

Trovy konania

34. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 odsek 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrad trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keďže žaloba bola zamietnutá, teda žalovaná mala plný úspech vo veci, súd jej voči žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

P o u č e n í e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Stará Ľubovňa.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.